

РЕШЕНИЕ

№ 8138

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11741** по описа за **2024** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител юрк. Д., срещу решение № 4601 от 21.10.2024 г., постановено по НАХД № 11751 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 3-ти състав. С обжалваното решение е отменен Електронен фиш (ЕФ) за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено чрез електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на „О. П. ЕЛОС - ТРАНСПОРТ“ ООД, на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2500 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Твърди се, че неправилно въззивният състав приема, че за нарушение на чл.179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш с доводи, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП предоставя възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3, 3а и 3б от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3

от ЗДвП. Посочва съдебна практика, съгласно която въпреки че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП. Сочи, че в такъв смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, към която препращал самият чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на процесния ЕФ, като правилен и законосъобразен.

В законоустановения срок е постъпил отговор на касационна жалба, в който ответната страна „О. П. ЕЛОС - ТРАНСПОРТ“ ООД развива подробни съображения за правилност на оспорваното решение.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Ответникът – „О. П. ЕЛОС - ТРАНСПОРТ“ ООД, редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска Градска прокуратура счита жалбата за неоснователна . Административен съд София - град, XXV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При постановяване на решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че с обжалвания ел. фиш на „О.П. ЕЛОС - ТРАНСПОРТ“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за това, че на 06.07.2021г. в 16:57ч. е установено нарушение с ППС - влекач ДАФ ХФ 460 ФТ, рег. [рег.номер на МПС] с техн. допустима максимална маса 19500, бр. оси - 2, екологична категория ЕВРО 6, в състав с ремарке с общо брой оси - 5 и обща техн. допустима максимална маса на състава 40000, движещо се в [населено място] по път А-6 км. 50+427 с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което ППС не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването, установено с устройство №10181, представляващо елемент от ЕССПТ по чл.10, ал.1 от ДП, намиращо се на път А-6 км. 50+427, представляващо нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, за което е наложено наказание по чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП.

Ел. фиш е издаден въз основа на снимков материал и доклад от ЕССПТ.

От правна страна съдът е направил извод, че в случая незаконосъобразно за вмененото нарушение е издаден електронен фиш вместо да бъде съставен АУАН и въз основа на него наказателно постановление. Счел е, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател, тъй като за така вмененото на жалбоподателя нарушение няма процесуална възможност да се издава електронен фиш, като е развил подробно съображенията си.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно

средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Според чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП, според категорията на ППС.

В чл. 179, ал. 3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивната инстанция, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за

административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ, към датата на извършване на нарушението, за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, затова отменящото го решение на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на жалбоподателят не се дължат разноски, а ответникът не е претендирал такива.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4601 от 21.10.2024 г., постановено по НАХД № 11751 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 3-ти състав.